

РЕШЕНИЕ

№ 1669

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20231110212672 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Венсим“ ООД, ЕИК 131347498, представлявано от Ю. Д. Д. - управител срещу наказателно постановление № 714011-F711781/24.07.2023 г., издадено от Стоян Кенов Дечев – началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС, обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ на търговското дружество е наложена „имуществена санкция“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., обн. в ДВ. бр. 106 от 27.12.2006г., в сила от 01.01.2007 г., издадена от министъра на финансите/.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за несъответствие за възприетите от административните органи фактически положения с

обективната действителност, допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на въззивника, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на оспореното НП като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебното заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител, който да изрази становище по фактите и приложимия по делото закон. Представено е писмено становище от представляващия юридическото лице, в което са мултиплицирани релевираните в жалбата възражения. Не се претендират разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от ст. юрк. Петя Перова, с пълномощно по делото, която пледира за неоснователност на жалбата и за пълна доказаност на неизпълненото правно задължение. Отправено е искане за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 08.06.2023 г., около 14:57 часа, е извършена проверка от органите по приходите в търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – пицария, находяща се в гр. София, ул. „Неофит Рилски“ № 68, стопанисван от жалбоподателя „Венсим“ ООД.

В хода на проверката е констатирано, че търговецът не е изпълнил задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба /начална сума в касата, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ във фискалното устройство модел "Eltrade A1 KL" с ИН: ED345049 и ФП № 44368450 чрез операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми на ФУ, с каквито процесният апарат разполага.

При проверката е разчетен общ оборот, отчетен чрез ФУ, в размер на 373,43 лв., а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 171,10 лева. Констатирана е отрицателна разлика от 202,33 лв.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № 0108729/08.06.2023 г., с който са иззети дневен финансов отчет и опис на парите в касата.

С акт за установяване на административно нарушение № F711781/20.06.2023 г., съставен от В. В. Р. – инспектор по приходите в ЦУ на НАП и в присъствието на свидетеля Ангел В. Янев - очевидец е констатирано, че на 08.06.2023 г. в търговски обект - пицария, находяща се в гр. София, ул. „Неофит Рилски“ № 68, стопанисван от търговско дружество „Венсим“ ООД, жалбоподателят не е изпълнил задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба във фискалното устройство модел "Eltrade A1 KL" с ИН: ED345049 и ФП № 44368450 чрез операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми на ФУ, с каквито функции апаратът разполага, доколкото е констатирано неотразено във ФУ въвеждане на парични средства в касата в размер на 202,33 лв.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., като препис е връчен на упълномощен представител на дружеството-въззивник на същата дата.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 714011-F711781/24.07.2023 г. от Стоян Кенов Дечев – началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДДС, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на търговско дружество „Венсим“ ООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Наказващият орган е упражнил и

правомощията си по чл. 53, ал. 2 ЗАНН, като е отстранил допуснатата фактическа грешка в акта, касателно твърденията за неотразено въвеждане на пари в касата, подчертавайки изрично, че в случая се касае за тяхното извеждане, което не е отразено на фискалното устройство в момента на извършването и с точност до минута.

Препис от оспореното НП е връчен на 28.08.2023 г. на упълномощен представител на търговеца, видно от инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган на 07.09.2023 г., видно от поставения печат върху същата.

При проведения непосредствен разпит на свидетеля В. Р. съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения. Показанията на посоченото лице са логични, последователни и вътрешно балансиранни, като кореспондират по еднопосочен начин и с приложените по делото писмени доказателства и писмени доказателствени средства, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви.

При формиране на вътрешното си убеждение по фактите съдът използва и заключението на допуснатата в съдебната фаза на процеса съдебноикономическа експертиза, от която се установява, че констатираната от органите по приходите промяна в касовата наличност в размер на 202,33 лева не се дължи на осъществени продажби, а на извеждане на пари от касата, което не е отразено във фискалното устройство с операция „служебно изведени суми“. Експертизата е изготвена от компетентно вещо лице, същата е пълна, ясна и обоснована, не е оспорена от страни, като опровергава изцяло лансираната в жалбата защитна версия, че в случая разликата се дължи на извършени безкасови плащания от клиенти.

От цялостния анализ на инкорпорирания по делото доказателствен материал за този съдебен състав не съществува съмнение относно факта на неизпълненото правно задължение, времето, мястото, неговия механизъм и отговорното за констатираното противоправно бездействие юридическо лице.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от постъпилите заповеди за назначаване, съответно оправомощаване на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелства, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. В тази връзка, не се споделят оплакванията в жалбата, че управителят не е участвал в проверката и не е получил препис от изготвения констативен протокол, имайки предвид, че предприетите от органите по приходите действия са осъществени в присъствието на двама служители на дружеството, които са получили препис от процесния документ. Независимо от това е наложително да се разясни, че началото на административнонаказателното производство се поставя със съставянето на АУАН /арг. от чл. 36, ал. 1 ЗАНН/ и за административните органи съществува правно задължение единствено за неговото връчване, което в случая е изпълнено акуратно. Несъстоятелни са и възраженията в

жалбата и писмените бележки за неяснота на твърдяното административно нарушение, доколкото допуснатата от актосъставителя фактическа грешка е отстранена от наказващия орган при упражняване на правомощията му по чл. 53, ал. 2 ЗАНН, като в оспореното НП ясно и недвусмислено е отразено, че констатираната към момента на проверката отрицателна разлика представлява неотразено във фискалното устройство извеждане на пари от касата в общ размер на 202,33 лева.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 2-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на юридическата отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Имуществената отговорност на въззивника „Венсим“ ООД е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., като на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДДС му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 08.06.2023 г. в търговски обект - пицария, находяща се в гр. София, ул. „Неофит Рилски“ № 68, стопанисван от търговско дружество „Венсим“ ООД, жалбоподателят не е изпълнил задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба във фискалното устройство модел “Eltrade A1 KL” с ИН: ED345049 и ФП № 44368450 чрез операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми на ФУ, с каквито функции апаратът разполага, доколкото е констатирано неотразено във ФУ извеждане на парични средства от касата в размер на 202,33 лв. С демонстрираното противоправно бездействие въззивникът е осъществил фактическия състав на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., като причините за това са ирелевантни и не могат да доведат до освобождаване от

отговорност. Посочената разпоредба не предполага изследването на техническата грамотност на физическите лица, експлоатиращи фискалното устройство, респективно вътрешната организация в обекта на контрол, а единствено обективния факт – дали функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ са налични и дали са използвани по предназначение. Съдебната практика е константна в разбирането си, че в обсъдения нормативен регламент е ситуирано правно задължение за регистриране във ФУ чрез операциите “служебно въведени” или “служебно изведени” суми на всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ, извън случаите на продажби/сторно операции. Убедителни доказателства, че в конкретния случай е налице визираното изключение, не са събрани на етапа на съдебното следствие, напротив – поддържаната защитна теза в жалбата за безкасови плащания от клиенти е опровергана от допусната съдебноикономическа експертиза.

В контекста на изложеното, правилно наказващият орган е приложил санкционната разпоредбата на чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДДС, която предвижда отговорност при неспазване на разпоредбата на чл. 118 ЗДДС или нормативен акт по неговото прилагане, каквато всъщност се явява Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., извън случаите на неотразяване на приходи. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на жалбоподателя е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

В разпоредбата на чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДДС /в ред. преди изм. с ДВ, бр. 106 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г. / законодателят е предвидил „имуществена санкция“ за юридически лица и еднолични търговци в размер от 500 до 2000 лв. при нарушения на чл. 118 ЗДДС или подзаконовите актове по неговото прилагане, когато същите не водят до неотразяване на приходи. В конкретния случай административнонаказващият орган незаконосъобразно е наложил санкция от 800,00 лв. над предвидения

минимален размер, а това налага нейното редуциране. Отчитайки липсата на предходни наказания, наложени с влезли в законна сила наказателни постановления, както и на други утежняващи отговорността обстоятелства /останалите констатирани нарушения към момента на проверката са оспорени в отделни производства и не следва да се вземат предвид/, настоящият съдебен състав намира, че справедливата и съразмерна „имуществена санкция“ е в минимален размер на 500,00 лв.

Не са налице и предпоставки за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Безспорно визираният нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно „други смекчаващи обстоятелства“, които да редуцират

степеня на обществена вредност на нарушението съпоставима с нарушенията от същия вид. В тази връзка, принципно вярно е, че за наличието на съставомерност по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. не се изисква настъпването на вредни последици, но макар и формално по своята юридическа конструкция неизпълнението на посоченото правно задължение не разкрива формална по степен обществена опасност, имайки предвид, че в случая са били създадени пречки пред органите по приходите да установят паричния поток в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект. Визираното противоправно бездействие предполага ефективно противодействие с оглед реализацията на легитимните цели на санкцията по чл. 12 ЗАНН.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на въззивника поначало е ангажирана в съответствие с материалния закон.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде изменено, като се намали размерът на наложената „имуществена санкция“ на 500,00 лв.

Предвид изхода на делото пред районния съд, на основание чл. 84 ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 3 НПК и съобразно т. 2, б. „а“ от Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г. по н.д. № 98/1984 г. на ОСНК на ВС жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на СРС извършените по делото разноски за изготвено експертно заключение в размер на 468,00 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 2 НПК нарушителят следва да се осъди да заплати и сумата от 5,00 лева, представляваща държавна такса за издаване на изпълнителен лист за събиране на присъдените парични средства.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноски, имайки предвид отправеното искане в очертаната насока. С оглед изхода на делото, отчитайки степента на неговата фактическа и правна сложност, обема на доказателствения материал, изменението на санкционния акт и

осъщественото процесуално представителство на въззиваемата страна пред СРС, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 120,00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/. В случая не се касае за пълна отмяна, а за изменение на атакувания санкционен акт /per argumentum a contratio от чл. 143, ал. 1 АПК/, поради което разноси се дължат единствено на наказващия орган, доколкото разпоредбата на чл. 144 АПК, препращаща към правилата на ГПК, касае само неуредените в АПК случаи, каквато не е настоящата хипотеза, отчитайки изричната законова регламентация /в този смисъл вж. **решение № 1891/22.03.2022 г. по КНАХД № 8511/2021 г. по описа на АССГ, I касационен състав, докладчик-съдия Людмила Коева, определение от 13.05.2020 г. по КЧАНД № 185/2020 г. по описа на Административен съд-Русе, II-ри състав, определение № 12679 от 27.09.2019 г. по адм. дело № 8590/2018 г. по описа на ВАС, I-во отд. и др./.**

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 7, т. 4 във вр. с ал. 2, т. 4 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно **постановление № 714011-F711781/24.07.2023 г.**, издадено от Стоян Кенов Дечев – началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС, обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ на търговско дружество „Венсим“ ООД, ЕИК 131347498, представлявано от Ю. Д. Д. - управител е наложена „имуществена санкция“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин/Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., обн. в ДВ. бр. 106 от 27.12.2006г., в сила от 01.01.2007 г., издадена от министъра на

финансите/, като **НАМАЛЯВА** наложената „имуществена санкция“ на **500,00 /петстотин/ лева.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 84 ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 3 и чл. 190, ал. 2 НПК, търговско дружество „Венсим“ ООД, ЕИК 131347498 **ДА ЗАПЛАТИ** по банковата сметка на Софийски районен съд извършените по делото разноси в размер на **468,00 /четиристотин шестдесет и осем/ лева**, както и сумата от **5,00 /пет/ лв.** за служебно издаване на изпълнителен лист в полза на съда.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН, търговско дружество „Венсим“ ООД, ЕИК 131347498 да заплати на Национална агенция за приходите разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 120,00 /сто и двадесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____